

DER FLIEGENDE HOLLÄNDER

Dietrich Fischer-Dieskau *Holländer*, Marianne Schech *Senta*, Gottlob Frick *Daland*, Rudolf Schock *Erik*, Sieglinde Wagner *Mary*, Fritz Wunderlich *Steuermann*.
Berliner Staatskapelle, Chor der Deutschen Staatsoper Berlin o.l.v. Franz Konwitschny
BERLIN CLASSICS BC 20978-2, Opname: 1960.

SCHITTERENDE OPNAME FASCINERENDE DIESKAU

Franz Konwitschny's meeslepend theatrale versie van de Hollander is, mede door de voortreffelijke opnametechniek (opname in de Berlijnse Grünewaldkirche) een feest voor het oor door zijn opvallend transparante orkestklank, rijk aan details, intens en briljant in het koper, zoals je dat in een Bayreuth-opname niet snel zal horen. Vergelijk maar eens met de Nelson-versie op Philips van de bejubelde Kupfer-productie uit Bayreuth. Maar ook de Dorati-versie van Covent Garden bijvoorbeeld (eveneens van 1960!) klinkt hiermee vergeleken bijzonder mat.

De jonge Fritz Wunderlich geeft met een sprookjesachtig affekt een onovertroffen lyrische glans aan de partij van de stuurman. Minder geslaagd is de Erik van Rudolf Schock: hartstocht is er wel maar zoals de meeste Duitse tenoren zingt hij deze partij, die toch met één been in het Italiaanse vak staat, met te weinig legato. Verder ontgoochelt hij vokaal enigszins door benepenheid in de hoogte. Gottlob Frick levert een vokaal bijzonder degelijke doch interpretatorisch ietwat ééndimensionale Daland af: als de naïeve verpatser van zijn dochter heeft hij net wat teveel van de ernst van de stoere zeebonk. Schech's jeugdige, dramatische

sopraan klinkt wat schril, aldus haar pathologische dweperij enigszins beklemtonend. Is zij niet altijd stemvast en kampt zij soms met intonatieproblemen, haar vertolking van Senta's ballade is beslist geen catastrofe (schitterende Hui!). Fischer-Dieskau, meester van het Duitse lied, mist het demonische timbre van een George London of een Hans Hotter om de horror van de vervloekte Hollander gestalte te geven maar compenseert dit gebrek op uitermate overtuigende wijze in deze "liedhafte" interpretatie door zijn legendarische intelligentie en geweldige zin voor artikulatie: zijn vertolking klinkt nooit gekunsteld doch fascineert voortdurend en stelt hiermee menig donker getimbreerde heldenbariton in de schaduw. Een referentieopname kan deze Hollander eigenlijk niet zijn maar niettegenstaande enkele gebreken is dit echter zonder meer één van de beste en interessantste Hollanders ooit op plaat of CD verschenen en een must voor liefhebbers van Fischer-Dieskau als operazanger.

Jos Hermans